

F. t. beslutn. vedr. flygtninges ønsker og baggrund ved boplacerings

føle sig ekstra isoleret i de pågældende kommuner og boligområder.

Endelig oplever flere af flygtningene, at deres netværk i de mindre kommuner er begrænset, og at det kan været svært at komme i tale med de bosiddende danskere. Det bliver især fremhævet som et problem af de flygtninge, der har været igennem traumatiske oplevelser i deres hjemland, og som har brug for lige-sindede til at tale det igennem med.

Dækkende for de overfor anførte problemer ved at bo i en mindre kommune siger en af de interviewede:

»Jeg bryder mig ikke om at være tvunget til at bo det samme sted i 3 år, ikke fordi jeg ikke kan lide byen. Mulighederne for at finde et arbejde er små. Sprogskolen er dårlig, og det er meget svært at komme i kontakt med danskerne. Jeg er utilfreds, men det har ikke noget at gøre med, hvor jeg bor, men hvad mulighederne er. Jeg føler mig psykisk syg her. I mit hjemland havde jeg en butik og mødte mange mennesker. Her føler jeg mig indelukket.« (Flygtning, mindre kommune).

I rapporten »Boligplacering af flygtninge efter integrationsloven« (Nævnet for Etnisk Ligestilling og SFI, jf. alm. del – bilag 401) har man registreret utilfredshed blandt 14 pct. af flygtningene. Da metoden, der er anvendt, bygger på indirekte oplysninger, kan tallet være større og er således ikke i modstrid med de 26 pct., som COWI-undersøgelsen angiver.

I rapporten har man opgjort, hvilke forhold der er utilfredshed med i forhold til de kategorier af hensyn, som Udlændingestyrelsen skal tage i betragtning ved boplacerings, og der sammenfattes på følgende måde:

- 150 af de 633 utilfredse flygtninge mener, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til den sproglige og kulturelle baggrund, herunder muligheden for at etablere et netværk med andre udlændinge med en tilsvarende baggrund. De fleste af disse befinder sig i små kommuner med en meget lille flygtningegruppe. Men også i de mellemstore kommuner kendes problemet, mens store kommuner næsten altid kan opfylde det behov.
- 45 flygtninge mener ifølge integrationsmedarbejderne, at der ikke er taget hensyn til flygtningenes uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer og behov. Dette tal er bemærkelsesværdigt lavt. Ifølge COWI's undersøgelse er det et af hovedproblemerne, at mange med uddannelse er placeret langt fra uddannelsessteder og kulturliv (COWI, 2000).
- 319 flygtninge mener, at der ikke er taget hensyn til familiemæssige eller anden tilknytning til personer bosat i Danmark. Dette er overhovedet det største problem. Nogle af disse er sikkert placeret i nabo-

kommuner, i andre tilfælde har Udlændingestyrelsen antagelig vurderet, at familierelationen ikke var tæt eller væsentlig. Men det forekommer også, at nyttilkomne flygtninge placeres i en anden landsdel end der, hvor deres nære familie bor.

- 25 flygtninge mener, at der ikke er taget hensyn til særlige behov, herunder behov for speciel behandling. Rundringningen til kommunerne giver indtryk af, at der er mange flere sager, hvor fysisk og især psykisk sygdom spiller ind og gør en boligplacering langt fra behandlingstilbud, familie eller andre med samme baggrund problematisk.
- 27 flygtninge har særlige ønsker. Her kan være rubriceret flygtninge, som f.eks. ønsker at bo i nærheden af et tempel, eller der kan være tale om specielle sager (se afsnit 4.4).
- Ved 142 utilfredse har integrationsmedarbejderne vurderet, at grundene hertil ikke kommer ind under de personlige forhold, der er nævnt i loven. Dette kan omfatte flygtninge, som giver udtryk for, at de ikke har mulighed for at opbygge netværk, selv om der er andre med samme nationale og/eller kulturelle baggrund, men fordi der ikke er nogen på samme alder eller med samme ægteskabelige status. (En gammel mand, hvor der kun er unge familier, en ung, hvor der kun er midaldrende, eller en enlig kvinde, hvor der kun er familier eller enlige mænd). Eller andre som giver udtryk for, at det er for dyrt at bo på landet, eller der er for lidt status forbundet med det.

Hvis utilfredsheden er 26 pct. som angivet i COWI's rapport, vil ovenstående tal i gennemsnit skulle ganges med ca. 2.

Rapporten viser også, at kvoteflygtninge i høj grad bliver ramt af forkerte placeringer i forhold til deres tilknytning til familie og slægtninge. Det rammer ekstra hårdt, idet de netop er blevet udvalgt til at komme til Danmark, fordi de havde relationer i Danmark og i flere tilfælde også forventede, at de kunne hjælpe dem, når de kom til Danmark. Der er i rapporten eksempler, hvor flygtninge er placeret 2-300 km væk fra familie og slægtninge.

Erfaringer med muligheder for at klage eller flytte

Ifølge de erfaringer, der er samlet op i rapporten (Nævnet for Etnisk Ligestilling/SFI, alm. del – bilag 401) »Boligplacering af flygtninge efter integrationsloven«, er det meget vanskeligt for en flygtning at få lov til at flytte. Han eller hun er i praksis låst fast der, hvor de bliver placeret. Der står bl.a. i rapporten:

Når Udlændingestyrelsen afviser at genåbne en boligplaceringssag, lyder begrundelsen ofte, at flytning